

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17Csp/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213224649
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:1213224649.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Lívia Gombárová v právnej veci žalobkyne: G. P., nar. XX.X.XXXX, bytom A. N., D. X zastúpená splnomocneným zástupcom: S. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., M. XXX/X proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752 právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47233516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 490 eur s príslušenstvom a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere č. XXXXXX-XXXXX, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur a v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov z a m i e t a.

II. Súd konanie v zostávajúcich častiach z a s t a v u j e .

III. Žalovaný m á nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % vo veci samej ako aj v časti o zastavení konania, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 30.6.2016 a jej doplnením zo dňa 5.9.2016, ktoré konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 18C250/2016 domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 19.6.2014 do zaplatenia a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX je neplatná. Opravou a doplnením podania z 5.9.2016 žalobkyňa upravila a doplnila petit žaloby tak, že sa domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur, a určenia, že úver číslo XXXXXX-XXXXX je bezúročný a bez poplatkov, že rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, o určenie, že zmluvná odmena vo výške 2 578 eur dojednaná v zmluve o úvere číslo XXXXXX-XXXXX je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000 eur, pričom pri výsluchu dňa 8.11.2017 žalobkyňa cestou splnomocnenej zástupkyne upresnila petit žalobného návrhu, že sa domáha o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 15.7.2013 je bezúročná a bez poplatkov.

2. Žalovaná žalobný návrh odôvodňovala tým, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi stranami sporu odporuje ustanoveniam Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, obsahuje početné neprijateľné zmluvné podmienky, zmluva je vopred pripravená v neprospech spotrebiteľa. Tvrdila, že žalovaný jej predložil

na podpis formulárovú, vopred pripravenú štandardizovanú typovú zmluvu, ktorej obsah žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, keď pri uzatváraní zmluvy žalovaný použil nekalé obchodné praktiky, do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky (t.j. nepravdivo uvedenú výšku poskytnutých finančných prostriedkov, neprímerane vysokú odplatu, neprímerane vysoké sankcie, neprímerane početné obmedzenia pohľadávky, rozhodcovskú zmluvu, zmenku) pričom žalovaný vymedzil režim, v zmysle ktorého sa má zmluva spravovať a to § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a tým obchádzať zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa tvrdila, že žalobca v čase uzatvárania zmluvy nepožadoval zdokladovanie finančných prostriedkov formou faktúr alebo iným obvyklým spôsobom v obchodnom styku a nepožadoval preukázanie účelu využitia poskytnutých finančných prostriedkov. Vo svojej žalobe poukázala na smernicu rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. 1 odsek 2 Ústavy SR, čl. 7 odsek 2, 5 Ústavy SR, ďalej na ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, §§ 54 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), §52 odsek 1, 2, 3, 4 OZ, § 53 odsek 1 2,3, 5 OZ, §53a odsek 1 OZ, § 54 odsek 4 OZ, §53 b odsek 1 OZ, § 37 OZ, § 1 odsek 2 z.č. 129/2010 Z.z., § 2 písm. a) a b) z.č. 129/2010 Z.z., a na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 Co/44/2014, Krajského súdu v Trenčíne 13 CoE91/2014 a 18 Co/109/2011, rozhodnutie NS SR 1 Cdo57/2005 z 1.7.2010 a 5 Cdo 26/11 z 26.4.2012, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 402/2013 z 19.6.2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18 Co /109/11 z 21.11.2012, sp. zn. 3Co /151/2013 z 25.9.2013, 18 Co 109/2011 z 21.11.2012, Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 107/07. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žalovaný jej poskytol ako spotrebiteľovi úver v krátenej výške, pričom úroky a poplatky sa počítali z nominálnej hodnoty úveru a preto zmluvnú podmienku v čl. 4 bod 4.1 zmluvy o odmene vo výške 2 578 eur považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku v rozpore s dobrými mravmi a s ust. § 53 odsek 1 OZ. Tvrdila, že od žalovaného obdržala sumu vo výške 5.000 eur a ku dňu 19.6.2014 žalovanému spolu zaplatila sumu vo výške 7.489,82 eur. Ďalej tvrdila, že zmluvné pokuty dojednané so žalobcom v čl. 12 a v čl. 13 označené ako sankcie sú v hrubom nepomere k hodnote významu zabezpečeného záväzku a v prípade omeškania dlžníka si veriteľ nárokoval na všetky zmluvné pokuty kumulatívne, ktoré dojednanie je v rozpore s ust. § 53 odsek 4 písm. k) OZ a § 39 OZ. Žalobkyňa poukázala, že rozhodcovská zmluva uzatvorená so žalovaným dňa 15.7.2013 je podľa ustanovenia § 53 odsek 4 písm. r) OZ a smernice rady 93/13 EHS neprijateľnou podmienkou a v tejto časti je zmluva neplatná, tvrdila, že v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy jej veriteľ nevysvetlil dôsledky uzatvorenia takejto zmluvy, uvedená rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, nebola individuálne dojednaná a žalobkyňa nemohla jej obsah ovplyvniť. Tvrdila, že žalovaný na škodu mnohých spotrebiteľov obchádza zákon v snahe získať pre seba výhodnejšie postavenie a núti spotrebiteľa k takému konaniu s cieľom dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcovským súdom a obchádzanie ustanovení ma ochranu spotrebiteľa. Ďalej žalobkyňa poukázala na bod 5.2-5.7 zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah a poukázala na ust. § 17 odsek 3 z.č. 129/2010 Z.z.. Tvrdila, že v zmluve č. XXXXXX-XXXXX nie je uvedený údaj o RPMN, konečnej splatnosti úveru, splátka nie je rozdelená na úrok a istinu ako to obligatórne vyžaduje z. č. 129/32010 Z.z., v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov a žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu o sumu vo výške 2 490 eur, poukázala, že vyššie uvedená zmluva o revolvingovom neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 písmeno f), i) I), z) z.č. 129/2010 (t.j. termín konečnej splatnosti úveru, úrokovú sadzbu úveru, výšku, počet, termíny splátok istiny a iných poplatkov ročnú percentuálnu mieru nákladov). Žalobkyňa uvádzala, že žalovaného písomne vyzývala na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak žalobca na výzvu nereagoval.

3. Podaním doručeným súdu dňa 7.9.2016 sa k žalobe vyjadril žalovaný, keď navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom vo svojom vyjadrení uviedol, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, keď zo znenia čl. 1 odsek 1 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX vyplýva, že úver bol poskytnutý pre účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka t.j. žalobkyne a teda neexistuje vecný ani právny dôvod pre použitie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ani ust. § 52 a nasl. OZ. Poukázal, že žalobkyňa od začiatku vystupovala ako podnikateľský subjekt, v rámci zadaných údajov predložila potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa preukazovala ako podnikateľský subjekt, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo81/2011. Žalovaný sa bránil tým, že postup žalobkyne je špekulatívny a účelový, keď žalobkyňa sa snaží dosiahnuť pre seba neoprávnenú výhodu dodatočnými tvrdeniami, pričom v samotnej zmluve je žalobkyňa označená ako podnikateľ v čl. 1 odsek 1.1 sa uvádza že peňažné prostriedky sa poskytujú na podnikateľský účel a z ďalších ustanovení zmluvy je zrejmé, že medzi účastníkmi sa založil obchodnoprávny vzťah (napr. čl. 14 a 17) a poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C-464/01 vo veci U. L. proti W. Wa AG. Žalovaný sa ďalej bránil, že medzi zmluvnými stranami

došlo k uzatvoreniu právneho vzťahu v zmysle § 497 a nasl. ObZ s poukazom na § 261 odsek 1 ObZ, ktoré upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľskými subjektmi. Zmluva o úvere uzatvorená podľa § 497 a nasl. ObZ je zmluvou odplatnou a v zmysle § 502 odsek 1 ObZ je dlžník povinný od doby poskytnutia peňažných prostriedkov platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, pričom špecifickým znakom obchodnoprávných záväzkov je zmluvná voľnosť strán. S poukazom na tvrdenia žalobcu žalovaný uviedol, že nežiadal od žalobkyne v zmysle zmluvy zaplatať úrokov alebo poplatkov, ktoré nie sú uvedené v zmluve, zmluvná odmena v podobe úroku nebola obsiahnutá v zmluve v percentuálnom vyjadrení ročnou úrokovou sadzbou nakoľko tá ani nebola zákonnou náležitosťou zmluvy ale vyjadrením pevnej sumy - ako zmluvná odmena. Bránil sa, že zmluvné strany si dohodli úrok vo forme odplaty vyjadrenej pevnou sumou, pričom odplata je určitým vyjadrením ceny požičaných peňazí, pri ktorom nie je potrebné pristupovať k akémukoľvek výpočtu. Tvrdenie žalobkyne, že zmluva je v rozpore s dobrými mravmi považoval žalovaný za irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená v režime obchodného práva. Čo sa týka rozhodcovskej zmluvy žalovaný poukázal, že rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy a poukázal na bod 2 rozhodcovskej zmluvy a bod 7 rozhodcovskej zmluvy v zmysle ktorých vyplýva poučenie o možnosti, v žiadnom prípade nie povinnosti zmluvu uzavrieť bez následkov ohľadne vzniku úverovej zmluvy, dôsledkoch a význame rozhodcovského konania a o možnosti jednostranne rozhodcovskú zmluvu ukončiť. Žalovaný sa bránil, že dlžník mal reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom po obdržaní peňažných prostriedkov ukončiť. Taktiež sa bránil, že nepravdivým je aj tvrdenie žalobkyne o možnosti konania pred všeobecným súdom, keď výber rozhodcu sa rieši až po podaní žaloby a výber robí strana podávajúca žalobu a nie teda jedna zmluvná strana. Ďalej poukázal, že vystavenie blankozmenky ako spôsobu zabezpečenia záväzkov z úverovej zmluvy je prípustné a výkladom a contrario k § 5a odsek 1 písmeno b) z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je možné dospieť k záveru o prípustnosti zmenky v podnikateľských právnych vzťahoch. Poukázal, že v bode 5 a nasl. si zmluvné strany dohodli zabezpečenie záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere prostredníctvom vystavenej blankozmenky a v bode 5.3 zmluvy si dohodli vyplňovacie právo. Bránil sa že vystavená blankozmenka má všetky zákonné náležitosti, blankozmenka bola vyplnená v súlade s vyššie uvedeným vyplňovacím právom, ktoré si zmluvné strany dohodli. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo81/2011 a § 35 odsek 2 OZ. Ďalej žalovaný poukázal na podpis listiny t.j. zmluvy vrátane zmluvných dojednaní, ktorý znamenal súhlas so všetkými jej ustanoveniami počnúc správnosťou údajov v označení strán, končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Poukázal, že žiadny zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy neurčoval a ani nepredpokladal, že by poskytnutie peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere malo byť bezodplatné, resp. že veriteľ nemá nárok na zabezpečenie svojho záväzku v prípade zmluvných sankcií pre prípad jeho neplatenia.

4. Uznesením z 26.5.2017 pod sp. zn. 17 Csp/27/2017-169 (na základe nesprávne založeného podania z 4.11.2016) súd pripustil zmenu petitu žaloby o určenie podľa ktorého zmluva o úvere číslo XXXXXXXX-XXXXXX je neplatná pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a pre rozpor s dobrými mravmi, úver č. XXXXXX-XXXXX je bezúročný a bez poplatkov, rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, zmluvná odmena vo výške 744 dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXX-XXXXX je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000 eur. V časti o zaplatať 1 649,97 eur a v časti o zaplatať úroku z omeškania bo výške 5% zo sumy 2.490 eur od 19.6.2014 do zaplatať súd konanie zastavil a žalovanému v časti zastavenia konania priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uvedené uznesenie napadla odvolaním žalobkyňa vo všetkých výrokoch a navrhla súdu uvedené uznesenie zrušiť vo výroku o zastavení konania ako a aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania z dôvodu, že súd uznesením z 26.5.2017 pod sp. zn. 17Csp/27/2017-169 rozhodol na základe mylne založeného podania žalobkyne patriaceho do súdneho spisu pod sp. zn. 17C 208/2016.

5. Uznesením z 13.11.2017 pod sp. zn. 17Csp/27/2017-198 následne súd pripustil zmenu petitu žaloby, podľa ktorého žalovaný je povinný vydat' žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 2 490 eur a určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.11.2017.

6. Uznesením z 28.6.2018 pod sp. zn. 9Co406/2017-207 Krajský súd v Nitre uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa zastavenia konania v časti o zaplatenie 1 649,07 eur a vo výroku o náhrade trov konania v časti zastavenia konania zrušil.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením pripojených správ a dokladov a to Zmluvou o revolvingovom úvere, splátkovým kalendárom, Rozhodcovskou zmluvou, stanoviskom k žiadosti o predčasné splatenie úveru, návrhom na mimosúdnu dohodu a emailovou komunikáciou, výkazom o úhrade, stanoviskom veriteľa k zmluve, vyjadrením, opravou a doplnením podania, vyjadrením žalovaného, námietkou proti postúpeniu a nesúhlasom s postúpením veci, Uznesením z 29.12.2016, vyjadrením z 3.4.2017 s prílohami výpisom zo živnostenského registra, Uznesením z 26.5.2017, odvolaním, zápisnicou o výsluchu, uznesením z 13.11.2017, rozhodnutím Krajského súdu 9Co/406/2017, výpisom z obchodného registra, výpisom z účtu žalobkyne, výsluchom svedka N. a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Zo žiadosti o poskytnutie preklenovacieho úveru z 12.7.2013 podpísanej žiadateľom - t.j. žalobkyňou a viazaným finančným agentom N. mal súd preukázané, že žiadosť bola vyplnená v bode I. žiadosti v časti meno priezvisko, kontaktná adresa, rodné číslo, rodinný stav - kde sa nachádzali údaje o žiadateľovi FO (identifikačné údaje osoby žiadateľa o poskytnutie, ktoré vyplňovali iba podnikatelia - FO), bod IV. žiadosti - kontaktné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO) kde boli v konkrétnej žiadosti vyplnené údaje kontaktná osoba, mobil, bankové spojenie- číslo účtu, v bode V. žiadosti identifikačné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO) sa nachádzali vyplnené údaje - obchodné meno, IČO, predmet podnikania, miesto podnikania, kontaktná adresa firmy, v bode VI. žiadosti boli uvedené údaje o požadovanom úvere vyplnené - poskytnutá čiastka k výplate 5.000 eur, splatnosť úveru 18 mesiacov, výška mesačnej splátky 421 eur, nominálna hodnota úveru 7.578 eur, požadovaný dátum splatnosti splátky v mesiaci 15 a účel čerpania úveru podnikateľská činnosť, ako prílohy k žiadosti boli uvedené - kópie osobných dokladov, živnostenský list, daňové priznanie za rok 2011 a 2012. Žalobkyňa nerozporovala, že uvedenú žiadosť podpísala.

9. Dňa 15.7.2013 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej v zmysle bodu 1.1 zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 7.578,- euro, na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti. Dlžník sa zaviazal splatiť úver v 18 mesačných splátkach vo výške 421 eur splatných podľa splátkového kalendára, pričom splátkový kalendár uvedený v prílohe č. 1 bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čl. 4 zmluvy bola uvedená zmluvná odmena, ktorá predstavovala úroky za poskytnutie úveru vo výške 2 578 eur a ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru. V zmysle čl. 5 zmluvy záväzky dlžníka z uvedenej zmluvy boli zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy uzatvorenou s dlžníkom a v zmysle bodu 5.2 dlžník podpísal na zmluve potvrdil, že v deň podpisu zmluvy vystavil a odovzdal veriteľovi vlastnú blankozmenku v ktorej texte neboli uvedené údaje a to suma zmenky a údaje splatnosti zmenky, pričom zmenka bola vystavená na rad veriteľa. V bode 5.3 zmluvy bolo dohodnuté, že ak sa dlžník dostane do omeškania s platením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa zmluvy, veriteľ je oprávnený vyplniť na blankozmenke chýbajúce údaje tak, ako bolo dohodnuté v ods. 5.4 tohto článku a domáhať sa z takto vyplnenej blankozmenky uspokojenia svojich pohľadávok. V zmysle čl. 5.4 zmluvy zmluvné strany sa dohodli na nasledovnom vyplnení údajov na zmenke: veriteľ bol oprávnený blankozmenku vyplniť v prípade, ak sa dlžník oneskoril s platením akéhokoľvek záväzku podľa zmluvy, veriteľ ako údaj sumy zmenky bol oprávnený vyplniť ľubovoľnú sumu zahŕňajúcu ale neprekračujúcu všetky pohľadávky veriteľa z tejto zmluvy spolu s príslušenstvom a zmluvnými pokutami uloženými podľa čl. 12 zmluvy, ktoré mali byť splatné ku dňu splatnosti zmenky, ako dátum splatnosti zmenky, ľubovoľný dátum po dni splatnosti akejkoľvek pohľadávky veriteľa alebo jej časti alebo jej príslušenstva alebo zmluvných pokút na základe tejto zmluvy. V zmysle bodu 6.1 zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli prílohy - Splátkový kalendár, blankozmenka, Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka. V čl. 7.1 zmluvy sa dlžník zaviazal poskytnutý úver v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa. Splátka úveru sa pre účely zmluvy považovala za uhradenú dňom pripísania príslušnej čiastky na bankový účet veriteľa. Čl. 9.1 zmluvy upravoval dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a to pohľadávky dlžníka podľa čl. 1.1 zmluvy oproti pohľadávke veriteľa podľa čl. 4.1. zmluvy. Rozdiel mal byť ku dňu poskytnutiu úveru uhradený veriteľom na bankový účet dlžníka. Čl. 12 zmluvy upravoval sankcie v prípade omeškania dlžníka a pre prípad omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti bol veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5% z nominálnej výšky úveru. V čl. 14 bod 14.1 a 14.2 sa dlžník zaviazal veriteľovi

po celú dobu trvania zmluvy udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registrácie, schválenia nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom dlžníka a rovnako i uzatvorením, plnením, platnosťou či vymožitelnosťou zmluvy a nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby resp. fyzickej osoby -podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení a povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu, aby držal užíval a disponoval svojim majetkom.

10. V zmysle splátkového kalendára z 15.7.2013 bola žalobkyňa povinná uhradiť 18 splátok po 421 eur vždy do 19. v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 19.8.2013 a posledná splátka bola splatná dňa 19.1.2015.

11. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenej dňa 15.7.2013 medzi stranami sporu mal súd preukázané, že zmluva bola uzatvorená v zmysle § 3 z.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keď v čl. 2. veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nebol povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti informovaný. V zmysle čl. 7 rozhodcovskej zmluvy bol dlžník oprávnený odstúpiť od zmluvy do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia zmluvy bez uvedenia dôvodu.

12. Z predložených výpisov z účtu predložených žalobkyňou mal súd preukázané, že žalovaný poskytol úver na účet žalobkyne dňa 17.7.2013 vo výške 5 000 eur a žalobkyňa vykonala 10 úhrad vo výške 421 eur a poslednú dňa 19.6.2014 vo výške 3 279,82 t.j., spolu vykonala úhrady vo výške 7 489,82 eur.

13. Zo stanoviska veriteľa z 22.6.2016 mal súd preukázané, že žalobkyňa využila možnosť predčasného splatenia t.j. dňa 3.6.2014 spoločnosť prijala písomnú žiadosť o predčasné splatenie a dňa 19.6.2014 bola uhradená čiastka 3 279,82 eur na účet veriteľa, čím došlo k splateniu úveru a ukončeniu zmluvného vzťahu.

14. Z predloženej mimosúdnej dohody doručovanej žalovanému dňa 6.5.2016 mal súd preukázané, že žalobkyňa pred podaním žaloby vyzývala žalovaného na vrátenie preplatku vo výške 3.331,82 eur.

15. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Nové Zámky mal súd preukázanú podnikateľskú činnosť žalobkyne s miestom podnikania A. do 26.3.2017 a následne A. s predmetom podnikania - kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom živností, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, služieb, činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, poskytovanie služieb osobného charakteru.

16. Z výpovede svedka N., ktorý v postavení viazaného finančného agenta so žalobkyňou spisoval žiadosť o poskytnutie preklenovacieho úveru mal súd preukázané, že v spoločnosti žalovaného svedok pôsobil od roku 2010 do 2.9.2015 ako finančný agent a následne ako manažér obchodnej siete. Uzatváral zmluvy ako aj žiadosti o poskytnutie úveru a jednoznačne vypovedal, že bol rozdiel medzi tým, ak sa úver poskytol fyzickej osobe ako spotrebiteľovi a fyzickej osobe ako podnikateľovi, teda živnostníkovi, ktorý spočíval v rozdielnosti tlačív, v dokladoch, ktoré musel žiadateľ predložiť, ako aj sume poskytnutého úveru. Vypovedal, že čo sa týka úveru pre fyzické osoby nepodnikateľov, bolo potrebné, aby žiadatelia predložili občiansky preukaz, ak boli zamestnaný výplatnú pásku za posledné 3 mesiace, výpis z účtu, pracovnú zmluvu, pričom úver mohol byť poskytnutý len do výšky tritisíc eur. Čo sa týka tohto úveru bolo k nemu potrebné podpísať viac tlačív cca. 5-6. Ďalej vypovedal, že čo sa týka úveru pre fyzickú osobu - živnostníka, resp. podnikateľský úver, tu sa vypíňal dotazník t.j. žiadosť, ktorý sa následne zasielal na centrálu, spoločnosť Profi Credit Slovakia s.r.o., zhodnotila žiadosť o poskytnutie úveru, vypracovala zmluvu a následne ju elektronicky emailom zasielala finančnému agentovi ktorý ju dal následne klientovi podpísať. K uvedenej žiadosti (podnikateľský úver) bol potrebný občiansky preukaz žiadateľa, karta k firemnému účtu - číslo účtu, daňové priznanie za posledné 2 roky, teda ročné zúčtovanie dane a v prípade ak išlo o začínajúceho podnikateľa, ktorý nemal podané ešte daňové priznanie, spoločnosť akceptovala potvrdenie o obratoch za tri mesiace. Výšku úveru, ktorý takto mohol byť poskytovaný podnikateľom si nepamätal, vypovedal, že centrála posudzovala každú žiadosť individuálne. Pri tlačivách týkajúcich sa poskytnutia úveru pre podnikateľa - živnostníka vypovedal, že išlo o osobitné tlačivo, kde bolo potrebné vyznačiť, či ide o fyzickú osobu SZČO, resp. o spoločnosť s ručením obmedzeným. Po predložení žiadosti o poskytnutie úveru na čl. 100 súdneho

spisu svedkovi k nahliadnutiu sa vyjadril, že uvedenú žiadosť spisoval a úver mal byť poskytnutý za podnikateľským účelom. Vypovedal, že každom prípade bolo potrebné v žiadosti vyplniť kolónku - účel čerpania úveru, vypovedal, že vždy sa klienta pýtal na účel úveru, v prípade ak táto kolónka nebola vyplnená, žalovaný t.j. veriteľ vrátil agentovi tlačivo na doplnenie údajov.

Svedok vypovedal, že v prípade ak išlo o úver pre živnostníka, bol živnostník povinný podpísať aj zmenu, ktorá sa nachádzala v tlačive, nebola v nej uvedená suma.

Svedok potvrdzoval, že v čase uzatvorenia zmluvy, resp. spísania žiadosti spoločnosť t.j. žalovaný skúmala bonitu klienta, ktorý v prípade, ak mal žiadateľ dlh vyšší nad určitú sumu, úver neposkytla. Svedok opakovane potvrdzoval, že bol povinný zisťovať na aký účel klient úver žiadal, avšak nevyšetroval na aký konkrétny účel klient úver použije (či na kúpu tovaru alebo dovolenku) a preto vypovedal, že neviem na 100 %, či úver bol poskytnutý na podnikateľskú činnosť.

Ďalej vypovedal, že za obdobie 5 rokov, keď pôsobil ako viazaný finančný agent, každý rok dochádzalo k zmenám príloh potrebných pre žiadosť o poskytnutie úveru, či už išlo o vydokladovanie príjmu, zvlášť u živnostníkov sa sprísňovali pravidlá. Na otázku či dochádzalo niekedy k zámernému skresľovaniu údajov za účelom získania úveru zo strany svedka vypovedal, že klienti uviedli účel úveru na nákup tovaru, na chod firmy, na marketingové účely a toto bolo doplňované do uvedených žiadostí a opätovne potvrdzoval, že konkrétny účel úveru neskúmal.

17. Splnomocnená zástupkyňa žalobkyne zotrvala na podanom žalobnom návrhu s poukazom na zmenu petitu žaloby.

18. Právny zástupca žalovaného vzniesol vo vzťahu k nároku na bezdôvodné obohatenie námietku premlčania nároku tak v objektívnej ako aj v subjektívnej lehote a čo sa týka určovacej žaloby tvrdil, že bolo jednoznačne preukázané, že úver bol poskytnutý za účelom podnikateľskej činnosti, keď žalobkyňa mala vedomosť o podmienkach uzatvorenia úveru a navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na rozdiely v prípadoch úveru pre spotrebiteľov a podnikateľských úverov, keď uviedol, že v prípade spotrebiteľských úverov veriteľ žiada od dlžníka predloženie dokladov zo Sociálnej poisťovne, doklady o príjme spotrebiteľa a pri podnikateľskom úvere sú potrebné listiny ako živnostenský list, výpis z bankového účtu o príjme, daňové priznanie, pričom v konkrétnom prípade žalobkyňa predložila výpis zo živnostenského registra a žiadala o podnikateľský úver. Čo sa týka samotných tlačív vyjadril sa, že rozdiel existuje aj v samotných tlačivách, keď v prípade spotrebiteľského úveru sa žiadosť ako aj samotná zmluva nachádza na jednom tlačive a v prípade úveru za účelom podnikania sa žiadosť vypisuje na samostatné tlačivo.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 odsek 1 Z.č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 odsek 2 z.č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 10.6.2013 do 30.4.2014 (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písmeno a) z.č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 9 odsek 7, 8 z.č. 129/2010 Z.z. veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 52 odsek 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka účinného od 01.03.2012 do 30.09.2013 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 451 odsek 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 452 odsek 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 odsek 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 odsek 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 137 písmeno c) OZ žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 145 odsek 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Z článku 4 odsek 1 Smernice rady 93/13 z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

20. Na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je nedôvodná. Žalobkyňa sa podanou žalobou a následnými zmenami a doplneniami žaloby domáhala podľa poslednej úpravy petitu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 490 eur a určenie, že zmluva o úvere č. 174309-23132 uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov (po čiastočnom späťvzati žaloby po výsluchu konanom dňa 8.11.2017 a to v časti úroku z omeškania zo sumy bezdôvodného obohatenia a v časti určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. 174309-23132 je neplatná), v ktorej časti súd konanie v zmysle § 145 odsek 2 CSP zastavil.

21. Pre posúdenie dôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku bolo v prvom rade potrebné vysporiadať sa s otázkou, či zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX z 15.7.2013, ktorú uzavreli strany sporu je alebo nie je zmluvou spotrebiteľskou a s otázkou či na predmetný právny vzťah aplikovať kogentné ustanovenia zákonov, ktoré slúžia na ochranu spotrebiteľa. V konaní nebolo sporné a žalobkyňa ani nepopierala, že podpísala žiadosť o poskytnutie preklenovacieho úveru dňa 12.7.2013 a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 15.7.2013. Taktiež v konaní nebolo sporné, že žalovaný dňa 17.7.2013 poukázal na účet žalobkyne vedený v Prima banke Slovensko a.s. a to na jej osobný účet sumu vo výške 5 000 eur a taktiež, že žalobkyňa vykonala úhrady celkovo vo výške 7.489,82 eur, keď posledná úhrada bola vykonaná dňa 19.6.2014, čím došlo k ukončeniu zmluvy o úvere, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú z výpisov z účtu a zo stanoviska veriteľa z 22.6.2016.

22. Žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdila, že podpísala predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah pripravil žalovaný v neprospech spotrebiteľa, ktorej obsah nemohla ovplyvniť. Tvrdila, že žalovaný nepožadoval zdokladovanie účelu využitia finančných prostriedkov formou faktúr alebo iným obvyklým spôsobom nepožadoval preukázanie účelového využitia poskytnutých prostriedkov pod sankciou neplatnosti zmluvy a tvrdila že bola vo finančnej tiesni a poskytnuté prostriedky použila na výdavky, ktoré v tom čase potrebovala zabezpečiť, s čím bol žalovaný uzrozmeneý pred aj počas podpisu zmluvy keď uviedla, že nepožadoval zdokladovať účel použitia prostriedkov z čoho je možné dôvodiť že na účel ich použitia nekládol žiadny dôraz. Žalovaný tvrdil, že bola uzatvorená zmluva obchodnoprávna.

23. K vyriešeniu spornosti, či ide o spotrebiteľskú zmluvu resp. zmluvu v zmysle 497 ObZ a nasl. bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a to predovšetkým žiadosťou o poskytnutie preklenovacieho úveru z 12.7.2013 podpísanej žiadateľom - t.j. žalobkyňou a výsluchom svedka viazaného finančného agenta N. keď súd mal preukázané, že žiadosť bola vyplnená v bode I., kde sa nachádzali údaje o žiadateľovi FO (identifikačné údaje osoby žiadateľa o poskytnutie, ktoré vyplňovali iba podnikatelia - FO), v bode IV. žiadosti, kde sa nachádzali kontaktné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO) v bode V. žiadosti identifikačné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO), v bode VI. žiadosti boli uvedené údaje o požadovanom úvere , kde sa nachádzal aj údaj o účele čerpania úveru - podnikateľská činnosť a ako prílohy k žiadosti boli uvedené - kópie osobných dokladov, živnostenský list, daňové priznanie za rok 2011 a 2012. Súd mal preukázané, že uvedená žiadosť o poskytnutie úveru bola koncipovaná jednoznačne ako žiadosť určená pre žiadateľa podnikateľský subjekt - fyzické aj právnické osoby na samostatnom tlačive.

24. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenej dňa 15.7.2013 medzi stranami sporu mal súd preukázané, že uvedená zmluva bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej v zmysle bodu 1.1 zmluvy bol žalobkyni ako živnostníčke poskytnutý úver vo výške 7 578,- euro, na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti a dlžník sa zaviazal splatiť úver v 18 mesačných splátkach vo výške 421 eur splatných podľa splátkového kalendára, pričom splátkový kalendár uvedený v prílohe č. 1 bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čl. 4 zmluvy bola uvedená zmluvná odmena, ktorá predstavovala úroky za poskytnutie úveru vo výške 2 578 eur a ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru. V zmysle čl. 5 zmluvy záväzky dlžníka z uvedenej zmluvy boli zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy a v zmysle bodu 5.2 zmluvy vlastnou blankozmenkou popísanou vyššie. V zmysle bodu 6.1 zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli prílohy - Splátkový kalendár, blankozmenka, Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka. Čl. 9.1 zmluvy upravoval dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a čl. 12 zmluvy upravoval sankcie v prípade omeškania dlžníka a pre prípad omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti. V čl. 14 bod 14.1 a 14.2 sa dlžník zaviazal veriteľovi po celú dobu trvania zmluvy udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registrácie, schválenia nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom dlžníka a rovnako i uzatvorením, plnením, platnosťou či vymožitelnosťou zmluvy a nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby resp. fyzickej osoby - podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení a povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu, aby držal užíval a disponoval svojim majetkom.

25. K spornosti účelu poskytnutého úveru bol vypočutý svedok - viazaný finančný agent N. ktorý spisoval žiadosť o poskytnutie preklenovacieho úveru, ktorý vypovedal, že v spoločnosti žalovaného pôsobil od roku 2010 do 2.9.2015 ako finančný agent a následne ako manažér obchodnej siete, uzatváral zmluvy ako aj žiadosti o poskytnutie úveru a potvrdzoval, že, medzi poskytnutím úveru fyzickej osobe ako spotrebiteľovi a fyzickej osobe ako podnikateľovi, teda živnostníkovi, bol v rozdiel v predložených tlačivách, v dokladoch, ktoré musel žiadateľ predložiť, ako aj sume poskytnutého úveru. Potvrdzoval, že čo sa týka úveru pre fyzické osoby nepodnikateľov, bolo potrebné, aby žiadatelia predložili občiansky preukaz, ak boli zamestnaný výplatnú pásku za posledné 3 mesiace, výpis z účtu, pracovnú zmluvu, pričom úver mohol byť poskytnutý len do výšky tritisíc eur. Ďalej vypovedal, že čo sa týka úveru pre fyzickú osobu - živnostníka, resp. podnikateľský úver, tu sa vyplňal dotazník t.j. žiadosť, ktorý sa následne zasielal na centrálu, spoločnosť Profi Credit Slovakia s.r.o. - žalovaný, zhodnotil žiadosť o poskytnutie úveru, vypracoval zmluvu a následne ju elektronicky emailom zasielal finančnému agentovi, ktorý ju dal následne klientovi podpísať. K uvedenej žiadosti (podnikateľský úver) bol potrebný občiansky

preukaz žiadateľa, karta k firemnému účtu - číslo účtu, daňové priznanie za posledné 2 roky, teda ročné zúčtovanie dane a v prípade ak išlo o začínajúceho podnikateľa, ktorý nemal podané ešte daňové priznanie, spoločnosť akceptovala potvrdenie o obratoch za tri mesiace. Výšku úveru, ktorý takto mohol byť poskytnutý podnikateľom si nepamätal. Potvrdzoval, že pri tlačivách týkajúcich sa poskytnutia úveru pre podnikateľa - živnostníka išlo o osobitné tlačivo, kde bolo potrebné vyznačiť, či ide o fyzickú osobu SZČO, resp. o spoločnosť s ručením obmedzeným. Po predložení žiadosti o poskytnutie úveru na čl. 100 súdneho spisu potvrdil, že uvedenú žiadosť spisoval a úver mal byť poskytnutý za podnikateľským účelom. Vypovedal, že v každom prípade bolo potrebné v žiadosti vyplniť kolónku - účel čerpania úveru, vypovedal, že vždy sa klienta pýtal na účel úveru, v prípade ak táto kolónka nebola vyplnená, žalovaný t.j. veriteľ vrátil agentovi tlačivo na doplnenie údajov. Vypovedal, že bonitu klienta posudzoval veriteľ t.j. žalovaný na základe predloženej žiadosti a opakovane potvrdzoval, že bol povinný zisťovať na aký účel klient úver žiadal, avšak nevyšetroval na aký konkrétny účel klient úver použije.

26. Na základe výpovede svedka, ktorý potvrdil skutočnosti tvrdené žalovaným o tom, že úver bol poskytnutý za účelom podnikateľskej činnosti, tak ako to vyplýva z predložených listín a vo svojej výpovedi spontánne vypovedal o rozdielne v prípade poskytnutia úveru pre fyzickú osobu nepodnikateľa a fyzickú osobu podnikateľa, o rozdielnosti tlačív a dokladov potrebných k žiadosti o úver, rozdielnosti v tlačivách ako aj maximálnej výške úveru poskytnutého fyzickej osobe nepodnikateľovi mal súd preukázané, že daný právny vzťah zo zmluvy o úvere nemožno podriaďiť pod ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ani pod ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

27. Na základe preukázaných skutočností súd uvedenú zmluvu posudzoval v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s poukazom na § 261 odsek 1 Obchodného zákonníka, pričom na základe vstupných údajov identifikujúcich žiadateľa ako podnikateľa v žiadosti o úver a listín pripojených k žiadosti na schválenie úveru ako aj s poukazom na výšku poskytnutého úveru a rozdielnosť tlačív potrebných k uzatvoreniu zmluvy o úvere mal súd preukázané, že uvedenou zmluvou bol založený obchodnoprávny vzťah spravujúci sa režimom obchodného práva, keď špecifickým znakom obchodnoprávných záväzkov je zmluvná voľnosť strán umožňujúca stranám zvoliť si v akom rozsahu umožnia dispozíciu so vzájomnými právami a povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy, pričom v zmysle § 502 odsek 1 ObZ vyplýva povinnosť dlžníka platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. V zmluve o revolvingovom úvere sa nachádza v čl. 4.1 zmluvný údaj o zmluvnej odmene vo výške 2.578 eur. Zmluvná odmena v podobe úroku v zmluve nie je uvedená v percentuálnom vyjadrení ročnou úrokovou sadzbou ale vyjadrením pevnej sumy. V zmysle § 497 ObZ zmluva o úvere je odplatným právnym úkonom a zmluvné strany si dohodli úrok vo forme odplaty vyjadrenej pevnou sumou, ktorá odplata vyjadrená pevnou sumou je v zmluve dostatočne jasná a predstavuje určito vyjadrenú cenu požičaných peňazí, ktorú súd nepovažuje v rozpore s dobrými mravmi, keď súd poznamenáva, že žalovaný je nebankovou spoločnosťou, pričom z úradnej činnosti súdu je známe, že nebankové spoločnosti sa stávajú zmluvnými partnermi žiadateľov, ktorí nie sú úspešní so žiadosťou o úver v bankách. Vstupné parametre bonity sú tu pre žiadateľov o úver oveľa miernejšie ako u bánk, čím sa však pre veriteľa zvyšuje riziko návratnosti poskytnutých prostriedkov. Za toto riziko sa naopak dlžník musí podriaďiť vyššiemu spoplatneniu daných služieb a to aj napriek tomu, že cena nimi poskytovaných plnení a služieb je vyššia ako u bánk a taktiež žiadny zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy neurčuje a ani nepredpokladá, že by poskytnutie peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere malo byť bezodplatné, resp. že veriteľ nemá nárok na zabezpečenie svojho záväzku v prípade zmluvných sankcií pre prípad jeho neplnenia. Tvrdenia žalobkyne s odstupom času o tom, že zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľský subjekt aj s poukazom na jej vyjadrenie sa v žalobe, keď uviedla, že „žalovaný nepožadoval zdokladovanie účelu použitia prostriedkov je možné dôvodiť že, na účel ich použitia nekládol dôraz“, nepreukazujú skutočnosť o tom, že by žalovaný takýmto konaním obchádzal ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd tvrdenia žalobkyne považoval za účelové a v spore nepreukázané a preto ďalšie tvrdenia žalobkyne, na ktoré poukazovala v žalobe o neprijateľných zmluvných podmienkach v uvedenej zmluve považoval súd vzhľadom na preukázaný obchodný záväzkový vzťah za irelevantné a žalobu v časti o určenie zmluvy o úvere ako bezúročnej a bez poplatkov zamietol.

28. S poukazom na vyššie uvedené súd zamietol aj žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí toto obohatenie vydať tomu na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na

strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

29. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 OZ) bolo treba, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ňou a žalovaným právnym vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t.j., aby preukázala, že žalovaný (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že žalobkyni (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Splnenie predpokladov pre vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí súd posudzovať vždy podľa špecifických skutkových okolností v konkrétnej prejednávanej veci, na ktoré aplikuje konkrétne normy hmotného práva. Na základe vyššie uvedeného mal súd preukázať, že na základe vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú zmluvu súd podradil pod ustanovenie § 497 ObZ a nasl. na základe vykonaného dokazovania, keď zmluvné strany si v uvedenej zmluve v čl. 4 zmluvy dohodli zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru vo výške 2 578 eur, ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru, keď v konaní bolo nesporné že žalovaný poskytol žalobcovi úver dňa 17.7.2013 žalobkyňa súdu nepreukázala, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil o žalovanú sumu a preto nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia považoval za nedôvodný.

30. Vzhľadom na poslednú úpravu petitu žaloby súd nepovažoval za relevantné a hospodárne v konaní skúmať tak platnosť rozhodcovskej doložky, sankcií spojených s úverom a taktiež ustanovení zmluvy o blankozmenke.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 C.s.p. s poukazom na § 262 odsek 1 C.s.p. , pretože žalovaný bol spore o vydanie bezdôvodného obohatenia a určovacej žaloby v plnom rozsahu úspešný. Taktiež priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v zmysle § 262 odsek 1 CSP s poukazom na § 256 odsek 1 CSP v časti zastavenia konania, keď zastavenie konania v časti úroku z omeškania a určovacieho výroku o platnosti revolvingovej zmluvy zavinila žalobkyňa zmenou petitu žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 odsek 1 z.č. 233/1995 Z.z).